

Rapport visar: forskning är inte samma sak som innovation!

Lika lite som att musikvetenskap eller musikforskning genererar ljudande musik!

Tesen Triple Helix har präglat svensk innovationspolitik under lång tid. Forskare vid Stanford University utvecklade under 90-talets början tesen att om man sätter samman universitet med företag och stimulerar kombinationen med statliga pengar, torde **innovation** uppstå. Detta antagande har sedan dess kommit att utgöra fundamentet för bl.a. Sveriges innovationsstrategier.

Nu finns det, genom den kommande rapporten från Reforminstitutet, stöd för att tron på forskningsinstitutioner, universitet och högskolor som de primära innovationsmotorerna på allvar måste revideras. Den gängse uppfattningen att forskare är samma sak som innovatör stämmer helt enkelt inte. Oavsett hur mycket pengar staten skjuter till för att få det att bli så.

I nämnda rapport framgår det i tydliga siffror varifrån världens 100 mest omsatta svenska innovationer kommer.

De kommer i 80 fall av 100 från uppfinnare, i anställning hos privata företag eller i egen verksamhet. Endast 20% kan härledas till akademien. Trots detta allokerar staten år ut och år in c:a 99% av avsatt ekonomiskt innovationsstöd till just universitet och högskolor. - Närmare 16 miljarder kronor årligen.

Till kategorin uppfinnare (de som står för 80% av innovation) reserveras en ynka 1%-ig slatt om c:a 160 mkr, portionerad med varierande regional grad av kapacitet och kvalitet genom ALMI.

Den smickrande statistik vi gottar oss åt från OECD, Innovation Union Scoreboard och andra innovationsmätningar talar mindre om hur högt utfall av innovation vi har, än om hur hög utbildningsnivå vi har i landet, hur många doktorander som akademika producerar varje år, hur hög publiceringsgrad våra forskare har samt hur stor andel av BNP som staten investerar i FoU (och innovation).

Ingen talar om siffran som visar att vi har sämst innovationstillväxt av EUs samtliga länder (0,3% årligen, mot ettan Portugals 3,9%. Kina har c:a 6%...). Inte heller uppmärksammas att vi tappat i vårt försprång gentemot EUs genomsnitt, från 148% ned till 135% mellan 2006 - 2012.

Inte heller vill man riktigt prata om resultattabellen från OECD, där vi hamnar på plats 55(!) i omsatt sysselsättning från innovation. Vi tunnel-glädjer oss istället åt att vi investerar näst mest efter Schweiz; närmare 25 miljarder om året.

Att få ut låga resultat från stora investeringar brukar normalt inte imponera, men när det gäller Sveriges innovationspolitik verkar Triple Helix i det närmaste förblindande, likt en religiös uppenbarelse.

När Jonas Alströmer förde in potatisen, tog det några år innan kunskapen sjönk in att det var rotfrukterna - inte den dödliga blasten - som skulle ätas.

Hur många år och hur många tiotals årliga miljarder ska det ta innan Sveriges politiker och beslutsfattare med ansvar för innovationstillväxt tar till sig kunskapen om var innovationer egentligen kommer ifrån?